

לָהּ לָגוֹ הַהוּא גִיּוֹרָא, וְשָׂרָא ת בִּיהַּ וְהַשְׂכִּינָה שׁוֹלַחַת אוֹתָהּ לְתוֹךְ אוֹתוֹ
הַגֵּר וְאִזּוּ הִיא שׁוֹכֵנַת בּוֹ. וַיִּמְתְּהוּא זְמַנָּא, אֶקְרִי גֵר צְדָק וּמֵאוֹתוֹ הַזְּמַן זֶה
הַגֵּר נִקְרָא גֵר צְדָק כִּי הוּא מִקְבַּל נִשְׁמָה הַמְעוֹטֶרֶת מֵהַמְּלֻכּוֹת הַנִּקְרָאוֹת צְדָק. וְהֵינּוּ
רָזָא דְכֻתִּיב, (מְשָׁלִי יֵא) פְּרִי צְדִיק עֵץ חַיִּים. מַה אֵילָנָא
דְּחַיִּי אֶפְיָק נִשְׁמַתִּין, אוֹף הֵכִי צְדִיק, אֵיבָא דִּילֵיהּ עֶבְדִּי
נִשְׁמַתִּין וְזֶה הַסּוּד שְׁכָתוּב 'פְּרִי צְדִיק עֵץ חַיִּים', דְּהֵינּוּ שְׁכָמוּ שְׁאִילָן הַחַיִּים שֶׁל ז"א
הוֹצִיא נִשְׁמוֹת כֶּךָ גַּם נִשְׁמַת הַצְּדִיק שֶׁהַפִּירוֹת הַנוֹלָדִים מִמֶּנּוּ הוּא עוֹשֶׂה נִשְׁמוֹת לַגֵּרִים.

ולד גשמי לא היה לשרה אבל היא היתה מולידה נשמות לגרים

רַב מְתִיבְתָא אָמַר, פְּתִיב (בְּרֵאשִׁית יֵא) וְתִהְיֶי שְׂרֵי עֶקְרָה
אֵין לָהּ וְלֹד וְאָמַר עוֹד הַשְּׁלִיחַ לְרֶשֶׁב"י שְׂרָאשׁ הִשְׁיבָה שְׁאֵל עַל מִש"כ 'וְתִהְיֶי
שְׂרָה עֶקְרָה אֵין לָהּ וְלֹד'. מִמָּאִי דְאָמַר וְתִהְיֶי שְׂרֵי עֶקְרָה, לִית
אֲנָא יוֹדַע דְּלִית לָהּ וְלֹד, מָאִי אֵין לָהּ וְלֹד וְקִשְׁשָׁה וְהִרִי אִם נֵאמַר
'וְתִהְיֶי שְׂרָה עֶקְרָה' וְכִי אֵין אֲנִי יוֹדַעִים שְׁאֵין לָהּ וְלֹד וְלִמָּה הַפְּסוּק אָמַר 'אֵין לָהּ וְלֹד'.
אֲלָא הֵכִי אָמַר רַב מְתִיבְתָא, וְלֹד לָא הוֹת מוֹלְדָא,
אֲבָל נִשְׁמַתִּין הוֹת מוֹלְדָא אֲלָא כֶּךָ תִּירֵץ רֵאשׁ הִשְׁיבָה שֶׁהַכוּוּנָה שְׁדוּקָא
וְלֹד גִּשְׁמִי לֹא הִיָּה לְשֶׁרָה אֲבָל הִיָּתָה מוֹלִידָה נִשְׁמוֹת לַגֵּרִים, בְּאֲתִדְבְּקוֹתָא
דְּתִיאֻבְתָא, דְּאֵינּוּן תִּרִין זְפֵאִין הָווּ מוֹלִידֵי נִשְׁמַתִּין
לְגִיּוֹרֵי כָּל הַהוּא זְמַנָּא דְּהוּוּ בְּחָרָן. כְּמָה דְּעֶבְדִּין
צְדִיקֵיִא בְּגִן עֶרְן ע"י כַּח הַהִידְבְּקוֹת וְהַתְּשׁוּקָה שֶׁל אֱלוֹ שְׁנֵי הַצְּדִיקִים אֲבִרָהם

ושרה כי הם היו מולידיים נשמות לגרים בכל אותו הזמן שהם היו בחרן כמו מה שעושים נשמות הצדיקים בגן עדן. **כִּמָּה דִּכְתִּיב, (בראשית יב) וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַּחֲרָן, נֶפֶשׁ עָשׂוּ וְדָאֵי** כמש"כ 'ואת הנפש אשר עשו בחרן' שפירושו שודאי הם עשו נפשות בחרן כי ע"י זיווגם הם הולידו נשמות לגרים.

הזכרים עולים להראות לפני הקב"ה ולא הנשים

תְּהִי רַבִּי שְׂמֵעוֹן ואז שמח רשב"י על החידושים שהוא שמע, **אָמַר לִיה** תהוא גברא, **אֵי רַבִּי, מָה אֵימָא לְךָ, בְּכָל יֵישׁ יְרַחֵי וְשִׁבְתִּי וּמוֹעֲדֵיִיא וְזִמְנֵיִיא** ואמר לו אותו השליח לרשב"י אי רבי מה אני אומר לך כי הרי בכל ראשי חודשים ושבתות ומועדים וזמנים, **אֵינֹן דְּכוּרִין סְלָקִין לְאַתְּחֻזָּא קַמִּי מַלְכָּא קַדִּישָׁא, דְּכוּרִין וְלֹא נוֹקְבִין** אלו נשמות הזכרים עולים בכדי להראות לפני המלך הקב"ה ודוקא הזכרים עולים ולא הנקבות, **כִּמָּה דִּאֵת אָמַר (שמות כג) יֵרָאָה כָּל זְכוּרְךָ** כמש"כ 'יראה כל זכורך' והנה כאן תירץ השליח לרשב"י את שאלתו בענין האם הנשים עולות יחד עם הגברים ואמר לו שרק הזכרים עולים ולא הנשים. **וְכֹד אֶהְדְּרִן מִהֲדָרְן בְּכַפָּה מְלֵי חֲדָתִין, וְאַהֲדָרְן מְלֵי קַמִּי רַב מְתִבְתָּא** וכאשר הגברים חוזרים הם לוקחים עימהם בחזרתם כמה דברים וסודות חדשים שהם שמעו משם והם חוזרים על הדברים שהם שמעו מראש הישיבה.

סוד צדיק וטוב לו צדיק ורע לו ומעלת היסורים

יֹמָא דָּא אֶהְדָּרֵן מְלִין חֲדָתִין קָמִי רַב מְתִיבְתָּא, עַל רִזִּין עֲתִיקִין, צְדִיק וְטוֹב לוֹ, צְדִיק וְרָע לוֹ וביום זה

הם חזרו על הדברים החדשים לפני ראש הישיבה בענין הסודות הנסתרים למה צדיק וטוב

לו צדיק ורע לו [קנד]. **דְּכֻלְהוּ סְלָקִין גּוֹ מִתְקַלָּא דְאִילָנָא, עַד לָא**

יִיתוּן לְעֵלְמָא, וּכְפוּם טְקָלָא דְמִתְקַלָּא, הֲכִי אֵית לֹון

בְּהַאי עֵלְמָא וביארו להם שבאמת כל הנשמות עולות על המאזנים של ז"א הנקרא

אילן החיים עוד בטרם שהם יבואו לעולם הזה וכפי מה שנגזר עליהם באותו משקל כך יהיה

להם מתי שהם יבואו לעולם הזה. **רַב מְתִיבְתָּא, נְחִית וְנִגְלִי מִפּוּחַ**

דְּשָׁמַע לְעֵילָא, מְלָה חֲדָא גִלִּי וְלָא יִתִּיר ואמר השליח שאז ראש

הישיבה ירד והוא גילה את מה שהוא שמע למעלה, אמנם הוא גילה רק דבר אחד ולא

יותר. **אָעָא דְלָא סְלִיק נְהוּרִיָּה, יְבַטְשׁוּן בִּיהּ וְאַנְהִיר** והסוד

שהוא גילה הוא שעץ שלא עולה בו האש כאשר מדליקים אותו, אם ינענעו אותו הוא יידלק

אור הרשב"י

ונתגלגל, אע"פ שהשלים תקונו בשלימות רק אל נר"ן דבי"ע, עדיין נקרא פגום ומעוות, עד שיתקן גם הנפש דאצילות שהיה לו בנגלגלו הראשון. וז"ס צדיק ורע לו, כי הוא צדיק נמור בערך מה שיש בו עתה, אבל רע לו, כי עדיין צריך להשלים מדרגתו הראשונה, אע"פ שעשה מצות גדולות ורבות. ויש שבתחלה לא היה בו רק נפש דעשיה לבד, וחטא, ועתה כשנתגלגל ותקן נפש דעשיה, והספיק לו מצות מועטות, ונקרא צדיק מתוקן וטוב לו.

[קנד] כדאיתא בכרכות דף ו' עמוד א' אמר לפניו: רבנו של עולם! מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש צדיק ורע לו, יש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו? אמר לו: משה, צדיק וטוב לו – צדיק בן צדיק, צדיק ורע לו – צדיק בן רשע, רשע וטוב לו – רשע בן צדיק, רשע ורע לו – רשע בן רשע.

ובשער הגלגולים – הקדמה לו איתא בענין זה שסוד הדבר הוא שהרי אם האדם הזה היה לו כשחטא נר"ן מבי"ע, וגם נפש מאצילות,

הלימוד היומי

טליה מזרחי בת מזל תחי' – רפואה שלימה

ויאיר. גּוּפָא דְלֹא סָלְקָא בֵּיהּ נְהוּרָא דְנִשְׁמָתָא, יִבְטְשׁוּן
 בֵּיהּ, וַיִּסְלַק נְהִירוֹ דְנִשְׁמָתָא, וַיִּתְאַחֲדוּן דָּא בְדָא
 לְאַנְהָרָא וּכְן גּוּף שְׂלֵא עוּלָה וּמְאִיר בּוֹ אֹר הַנִּשְׁמָה ע"י עוֹנוֹתָיו אִזּוּ יִיסְרוּ אוֹתוֹ וְעִי"ב
 תַּעֲלֶה וְתֵאִיר אֹר נִשְׁמָתוֹ וְאִזּוּ יִתְאַחֲדוּ הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף זֶה עִם זֶה, כִּי ע"י הַיִּיסוּרִים הוּא יִטְהַר
 אֶת מַחֲשׁבוֹתָיו וְעִי"ב הוּא יִיטִיב אֶת דְּרָכָיו וְאִזּוּ תֵאִיר נִשְׁמָתוֹ [קְנָה] (רמ"ק). • (תְּרֵי נוֹסְחֵי [קְנָה]).

יש גוף שלא יכולה הנשמה להאיר בו אלא עד שייסרו אותו

בְּגִין דְּאִית גּוּפָא דְנְהִירוֹ דְנִשְׁמָתָא לָא נְהִיר בֵּיהּ, עַד
 דִּיבְטְשׁוּן בֵּיהּ, כְּדִין נְהִיר נְהִירוֹ דְנִשְׁמָתָא,
 וְאִתְאַחֲדַת בְּגוּפָא, וְגוּפָא אִתְאַחֲד בֵּיהּ וְהִנֵּה הַטַּעַם שְׁסוּבְלִים
 הַצְדִּיקִים יִיסוּרִים הוּא מְשׁוּם שִׁישׁ גּוּף שְׂלֵא מְאִיר בּוֹ אֹר הַנִּשְׁמָה אִלֵּא עַד שִׁיִּסְרוּ אוֹתוֹ,
 דְּהֵינּוּ שְׂאוֹתוֹ אָדָם לֹא מוֹצִיא אֶת כּוּחוֹתָיו לְפִועַל אִלֵּא עַד שִׁיִּסְרוּ אוֹתוֹ וְעִי"ב תֵאִיר אֹר
 נִשְׁמָתוֹ וְהִיא תִּתְחַבֵּר עִם הַגּוּף וְהַגּוּף יִתְחַבֵּר בֵּהּ. גּוּפָא כְּדִין סָלִיק נְהִירוֹ
 מִגּוֹ נִשְׁמָתָא, מְתַדֵּר מְרוֹמָם וּמִשְׁבַּח, מְצַלִּי צְלוֹתֶיהּ
 וּבְעוֹתֶיהּ, מְבַרְךְ לְמֵאֲרִיָּה, הָא כְּדִין פְּלֵא נְהִיר כִּי אִזּוּ הַגּוּף
 יִתְחַלֵּל לְהַעֲלוֹת אֶת הָאֹר מֵהַנִּשְׁמָה וְאִזּוּ הוּא יִהְדֵּר וִירוֹמָם וְיִשְׁבַּח וְהוּא יִתְפַּלֵּל תְּפִילוֹת
 וּבִקְשׁוֹת וְהוּא יִבְרַךְ לְקוֹנוֹ וְעִי"ב יֵאִירוּ הַכֹּל שְׁהֵם הַגּוּף וְהַנִּשְׁמָה בִּיחַד. בְּגִין דְּאִית

אור הרשב"י

[קְנָה] הוּא נוֹסְחָה אַחֲרַת לַעֲנִין שְׁעַסַּק בּוֹ הוֹהַר
 לְעִיל.

[קְנָה] וְכַתֵּב הַמְקִי"מ שְׂרָאָה וְהַתְּבוּנָה מִכָּאן כְּמָה
 גְּדוּלָה מַעֲלַת הַיִּיסוּרִים וְאִשְׁרֵי הַמְקַבְּלִים בְּסִבְר
 פְּנִים יְפוֹת.

הַלְיָמוּד  הַיּוֹמִי

טְלִיָּה מְזַרְחֵי בַת מִזְלַת תַּחִי' - רְפוּאָה שְׁלִימָה